

- 15) Pathologisch-anatomische Beobachtungen zum Denguefieber, 1931.
 16) Zur Frage der Kalkeiseninkrustationen in der menschlichen Milz, 1932.
 17) Ausgedehnte rückfällige Thrombose der Eingeweideblutadern bei subakuter Sepsis.
 ('Εν συνεργασία μετὰ τοῦ κ. Α. Συμεωνίδου). Virchow's Archiv, Bd. 286, 1932.
 18) Συμβολή εἰς τὴν μελέτην τῆς σπλαγγχνικῆς ἀκτινομυκητιάσεως. Ἑλληνικὴ Ἱατρικὴ 1934.
 19) Σύγγραμμα αὐτοῦ ἢ Γενικὴ Παθολογία. Τόμος Αοσ, Ἀθήναι 1936.

ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ

1. **Ἰωάννης Νικολαΐδης Λεβαδεύς.** Ἐγεννήθη ἐν Λεβαδείᾳ τῷ 1800, ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διδασκάλου ἐν Θήβαις, εἶτα δ' ἐν Ὁδησσῷ ἔνθα κατέφυγε μετὰ τὴν ἐπανάστασιν. Τὸ διδακτορικὸν αὐτοῦ δίπλωμα ἔλαβεν ἐν Παρισίοις (1832), ἔνθα ἐσπούδασε φιλοσοφίαν καὶ ἱατρικὴν. Κατελθὼν εἰς Ἑλλάδα ἐγένετο τακτικὸς καθηγητὴς τῆς φαρμακολογίας καὶ τῆς ὑγιεινῆς, εἶτα ὁμοῦ διὰ Β. Δ. τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1848 ἀπελύθη, ἀνατεθείσης τῆς μὲν φαρμακολογίας εἰς τὸν Ν. Κωστῆν, τῆς δὲ ὑγιεινῆς εἰς τὸν Γ. Πρινάρην. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τῷ 1871. (Ὁρ. ἄνωτ. σελ. 11).

2. **Νικόλαος Κωστῆς,** ὁ κατόπιν καθηγητὴς τῆς μαιευτικῆς¹.

3. **Θεόδωρος Ἀφεντούλης.** Ἐγεννήθη ἐν Ζαγοράᾳ τῷ 1824, ἔνθα ἔσχε καὶ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐγκύκλιον μόρφωσιν, ἣν εἶτα συνεπλήρωσεν ἐν Σμύρνῃ. Μετὰ ταῦτα ἐνεγράφη ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου, γενόμενος δὲ διδάκτωρ μετέβη εἰς Μόναχον (1843), ὅπου ἔλαβε καὶ πάλιν διδακτορικὸν δίπλωμα. Μετὰ δὲ διετεῖς σπουδὰς ἐν Παρισίοις καὶ Βουδαπέστη ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα ἐγένετο ὑφηγητὴς (1849), εἶτα δὲ τῷ 1852 ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς Παθολογικῆς Ἀνατομικῆς. Τῷ 1856 διωρίσθη ἔκτακτος, τῷ δὲ 1862 τακτικὸς καθηγητὴς τῆς φαρμακολογίας, διαδεχθεὶς τὸν καθηγητὴν Ν. Κωστῆν, διακριθεὶς ὡς ἔξοχος διδάσκαλος. Ἀποχωρήσαντος τοῦ καθηγητοῦ Θεοδ. Ὀρφανίδου, ἀνέλαβεν εἶτα καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς Βοτανικῆς, περὶ ἣν εἶχεν οὐ μικρὰν ἐμπειρίαν καὶ ἦν ἐδίδαξε μετὰ τῆς φαρμακολογίας μέχρι τοῦ θανάτου του (8 Ἀπριλίου 1893).

Κυριώτεραι τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν εἶναι :

- 1) Παθολογικῆς ἀνατομίας ἐπιτομὴ (α'—γ') 1880.
- 2) Φαρμακολογία εἰς 3 τόμ. γ' ἔκδ., 1890.
- 3) Στοιχεῖα ἐπιστημονικῆς Φυτολογίας (ἐκ τοῦ γερμανικοῦ τοῦ I. Βίανερ) εἰς 2 τόμ. 1885—1887.
- 4) Φαρμακοποιία (τοῦ Γερμ. Κράτους γ' ἔκδ) μετὰ θάνατον ἀποπερατωθεῖσα ὑπὸ Ἀν. Χρηστομάνου, 1893.
- 5) Περιστατικά τινα ἐκ τῆς ἱατρικῆς πράξεως. 1881.
- 6) Περὶ ἐλειογενῶν πυρετῶν 1887.
- 7) Παρατηρήσεις τινεὶς περὶ τῶν ἐν Παιραεῖ ἐπικρατησάντων διαλειπόντων πυρετῶν. 1869.
- 8) Περὶ τοῦ ἐν Τουρκίᾳ σποραδικοῦ δῆθεν ἱκτερώδους πυρετοῦ. 1859.
- 9) Ἐκδρομὴ εἰς Ἀνδρον. 1856, εἰς Νέξον 1858.

¹ Ἡ διαιρέσις τοῦ μαθήματος τῆς φαρμακολογίας ἀπὸ τῆς μαιευτικῆς ἐγένετο τῷ 1856, τῆς διδασκαλίας ταύτης ἀνατεθείσης εἰς τὸν τότε ἔκτακτον καθηγητὴν τῆς γενικῆς καὶ παθολογικῆς ἀνατομικῆς Θ. Ἀφεντούλην.

